

*Concurs
Sant Jordi*

Escola La Portalada

3r

SANT JORDI A L'HIVERN

Temps era temps quan els dracs ja no tenien dents que al poble de Sant Jordi i la princesa va arribar l'hivern i va nevar i nevar i com que la rosa del Sant Jordi estava plantada al jardí, es va refredar i mig congelar. Un dia que la princesa va sortir a regar, va veure la rosa congelada, la va plantar en un altre test i la va portar dins del castell perquè s'escalfés.

Però... no es descongelava i la princesa va tenir una idea: Puc trucar al meu amic drac i amb el foc podrà escalfar la rosa. El va trucar i el drac va baixar del cel i va escalfar la rosa, Però tampoc va funcionar. Va trucar a Sant Jordi per si tenia alguna idea i Sant Jordi va abandonar la batalla i va anar al castell. A Sant Jordi se li va acudir una idea: El Drac ens pot portar a un país més càlid, així no caldrà que anem amb avió. Van portar la rosa i els que vivien en aquell país van dir que no sabien quin era aquella varietat de flor i que l'escalfarien perquè es descongelés. Ho van aconseguir i com els agradava molt i no la coneixien, van desitjar que els anirien a visitar per emportar-se l'avors d'aquell exemplar tan bonic.

I com que aquest conte s'ha acabat.

Mar subterrani

Hi havia una nena que es deia Maria i un nen que es deia Marcel que eren cosins. Un dia el Marcel li va dir "la Maria si volia anar a la platja a banyar-se."

Quan ja estaven a la platja de repente van aparèixer un remolí d'on va sortir un home molt estrany.

Els va dir que es pesava al fons del mar i tenia un tresor. L'home era dolent! i els va enganyar.

Els nens que eren tan i tan llestos van veure una porta al fons del mar. I van entrar i el dolent els va veure i els va tancar amb clau alla dins!!! Els nens estaven espantats i van intentar obrir la porta. Ells van tirar i tirar endavant i no podien sortir!!! El Marcel li va preguntar: "nens per Maria???" Una mica, però saps que me ho ha sigut tresor? Saps que he vist que el dolent s'havia deixat les claus al terra?.. estàs pensant el mateix que jo? si... Si el terra es de sorra podem escalar un forat molt petit perquè miray ens agafi però... hi havia un problema, l'home dolent estava davant de la porta. Tenien un problema molt gros!!! me sabien que fer...

Aitama

Se'n van anar caminant i caminant i van treure una sala on hi havia un mirall i al mirall van reflectar un llibre màgic! El van obrir i una d'elles pàgines era màgica. El Marcel van passar la mà pel llibre i vol van emportar cop a dins del llibre i van aparèixer al ~~seu~~ s'hi van tornar a parar i per fi es van treure a la terra de la pluja. Aleshores els van dir als pares que avui no faríem res, estarien al llit. i comte comtat ja s'ha acabat

Elz mags i l'Ana

Hi havia una vegada una mena que es deia Ana i que vivia en una casa immensa. Un dia l'Ana va anar al bosc i ella va veure un conill amb taques. El va intentar seguir i lo portar a un cau al mig del bosc. Aleshores va entrar i... de sobte, va veure un mag que estava fent pocions per convertir a tot hom en conills amb taques. L'Ana ho va intentar parar perquè ella no volia que tot el món es convertís en conill, aleshores el mag va veure l'Ana i la va atrapar amb una xarxa, però ella tenia unes tisores i va tallar la xarxa amb les tisores. El mag no la va veure fer-ho i es va escapar, però quan el mag es va adonar va correr a buscar l'Ana. L'Ana va tornar a la seva casa i li va explicar tot als pares però... no s'ha van veure. A la nit es va estirar al llit i es va adonar. Aleshores el mag va obrir la

Estelca

boca de l'Ànima i li va donar una gota de la porció. Quan l'Ànima es va despertar va veure que era un conill i va anar al bosc a buscar al mag però es va trobar amb un altre mag que era bo i la va tornar a convertir en humana, i tot es va acabar! Quan el mag dolent ho va saber, amb la varata va lluitar amb el mag bo. El bo va guanyar i el dolent va anar a la presó. I vet aquí un gat i vet aquí un gos aquest conte ja s'ha far.

flexa

EL JARDÍ MÀGIC

Hi havia una regada un jardí màgic on vivia un follet que el cuidava. Un dia volia menjar helados i no hi havia! i va decidir que aniria a buscar a un mag que vivia al Mont Ereccest. Va anar a la parada de tren i va marxar amb el tren a un castell. Va veure trobar-se amb un drac bo que ningú el veia. El follet va dir que seria el seu amic i també li va dir: Em faries un favor? - El drac va contestar Sí i que és? em podries portar volant fins al llac del monestir? el drac va contestar que Sí. Quan van arribar, van trobar-se amb una sirena que vivia al llac i va dir: que feu aquí? Estic anant cap al Mont Ereccest a buscar el mag però necessita creuar el llac. La sirena va dir: veia, ara l'atraca la sirena va aixecar un mont de pedres i va poder passar. El follet va arribar al Mont Ereccest, va pujar i pujar i al final va trobar el mag. i li va dir: al meu hort va fer temps que no creixen helats, iusplau podries fer que creixessin? el mag va dir que sí i el follet es va tornar molt content i va dir que havia estat de meravella pels-

seus amics el dia, la sirena i el mag
van anar al seu jardí i van menjar
estofat de porcellans i cante cantat
aquest cante ja s'ha acabat.

Lili

LA PRINCESA MAGICA

Hi havia una vegada a un castell molt llunyà una princesa molt bonica es deia Lila perquè li agradava molt el color lila i tenia un pare i una mare que eren molt amables.

Un dia la Princesa estava jugant a la seva habitació i va passar una cosa estranya. Les seves joguines flotaven per l'habitació! Ella ben sorpresa va anar a avisar els seus pares corrents pels passadissos i va mirar per tot arreu i els seus pares no estaven! I es va preguntar a ella mateixa:

- On poden ser els meus pares?

De sobte va escoltar unes veus que venien del jardí. Quan va anar al jardí es va trobar amb unes flors que parlaven! Ella ben sorpresa els hi va preguntar:

- Sabeu on són els meus pares?

Una flor va contestar:

- Crec que sí. Estan al portal per anar a el poble secret.

La princesa va buscar per tot arreu fins que va trobar un portal molt estrany. Ella decidida va entrar i es va quedar boca badada, després va trobar una fada que li va semblar diferent i se'n va riure d'ella.

De sobte la princesa va tirar un raig de Màgia a la fada sense voler i quan va aixecar el cap per mirar-la li va agafar un atac de riure, tenia el pel punsegut!!

Després la fada va preguntar a la Princesa:

- Vols ser la Meua amiga?

- Sí! Però has vist als meus pares?

- Sí! Estan al castell del poble. Si vols t'accompanyo!

I van anar cap el castell. Quan van arribar la
Princesa va convertir a abaxar als seus pares i de
cap es va convertir en la princesa del mar magic!
I veu aquí un gos, i veu aquí un gat, a aquest conte s'ha
acabato

ELS IMPARABLES

messi

LA CASA ENCANTADA

Hi havia una vegada Roca Amagada, una ciutat amb un nen molt ben plantat, un altre fort com l'olor del roquefort i una nena valenta, decidida, bona i simpàtica. Un dia gris, van anar tots al parc i es van conèixer. El ben plantat es deia David, el fort, Martí i la simpàtica es deia, Júlia.

Un dia van quedar en una casa abandonada, Van entrar i es va tancar la porta. El David va dir: - Estem a Port Aventura! Anem al Dragon Khan o a la stampida? I de cop es

Va obrir un armari sol.

- UUUAAAHHH! tinc por, vull la mama, vull la mama! - Va cridar el David.
- Ha, ha que valent - Va dir la Júlia - no som a Port Aventura, això es... Una casa encantada!
- Què? Que és una què?!?!
- Ha dit que és una casa encantada. - Va dir el Martí.

-Doncs vull sortir! Vull sortir! - Cridava el David

-Doncs va sortir, va dir el Martí.

-La porta esta tancada, Oh no !!! - van cridar

-Ha ha ha ha ha ha ha, ai! ui! que se'm gastarà la veu. Va dir algú.

La Júlia, el David i el Martí estaven

espantadíssims.

-Què és aquestaveu?! - Van dir els tres.

La veu va continuar: Cal·leu xerraires que estic parlant!

-D'acord, d'acord senyor calleu-

-No em dic calleu, entesos sabatots. Teniu 1 hora, si no reuniu els tres ulls de la màscara d'or, morireu - va dir la veu.

-Que guai, que guai - va dir la Júlia.

-A mi no em sembla tan guai morir amb 18

anys, saps Júlia? va dir el David.

-Ui, pots et tens raó! Va nois començem! primer, on es la màscara d'or?

La veu va dir: - als teus peus -

La Júlia va mirar cap a baix i hi tenia la màscara d'or. Llavors va dir:

-Ja la tinc, el primer ull està...

La Júlia va mirar i va trobar un ull.

- VISCA!!! Van cridar. La veu va dir:
 - Us donaré una pista, l'últim ull és de color lila - i la veu va callar. On serà l'altre ull?
 - UUA AAAA!!! Un ull dins del sarcòfag. David, amb la terra súper força, trenca el sarcòfag i agafa l'ull.
 - Si Martí! CRAC!! Va trencar el sarcòfag.
 - Dona-me'l que crec que tinc el tercer ull - Va dir el Martí i va mostrar un ull lila.
- Van posar els tres ulls a la màscara
 "PUM" es va obrir la porta.
 La veu va dir: - S'ha trencat la maledicció de la màscara d'or. Podeu marxar contents!

CONTE CONTAT
 DE LA CASA
 HAN MARXAT

panda

L' H I P O P O T A M B L A U

Hi havia una vegada un hipopotam que era de color blau i es deia Pablo. Era un hipopotam que cada dia se sentia trist perquè els altres hipopotams se'n reien d'ell perquè era blau.

Un dia que tots es reien d'ell es va proposar anar a una botiga a comprar pintura gris per a que no es riguessin d'ell. I mentre anava de camí a compra-la va pensar perquè no està tan malament se se color blau, no? I al final no va compra la pintura perquè a ell li agradava ser com era.

Quan va tornar tots es reien d'ell, encara que a ell no li va importar i van una passant els dies i no canviava res. Es reien tots els dies, al dia següent els hi va dir que farien una reunió a les 17:00 i a les 17:00 i ell també els hi va suplicar que no es riguessin d'ell perquè era blau. L'altres van dir que si, i al dia següent ningú es va riure d'ell. Per a celebrar-ho van fer una festa de 7 dies o sigui una setmana! I va començar aquell mateix dia i quan es va acabar van estar molt alegres, i van tindre una gran idea! Llegir-se un llibre col·lectiu i cada dia

es llegirien 2 capitals. i es van llegir i 10 llibres! i
fins i tot 30 llibres!

i començat per 1 ha acabat

